

ТУГАН ЯК КОШЛАРЫ

ТУГАН ЯК КОШЛАРЫ

Өлеге электрон методик кулланма мәктәпкәчә яшьтәге балаларны туган як кошлары белән таныштыруны күздә тотта. Һәр кош турында мәгълүмат эзләү күп вакытны ала, шуңа күрә бу кулланмада мөгаллимгә ярдәм йөзеннән республикабызда киң таралган күчмә һәм кышлаучы кошлар турында күптөрле мәгълүматлар бирелә. Кош турында, аның үзенчәлекләре, яшәү урыннары, туклануы, яшәү рәвеше турында гомуми белешмәләр елның төрле чорларында эзерлек этабында кирәк булчак. Кошлар турындагы мәгълүматлар мәктәп педагогына белем бирү процессын дәрәс оештырырга ярдәм итәчәк.

Шуны да истә тотарга кирәк: кошлар турында төп белемнәрне һәм аларны карау-тәрбияләү турында мәгълүмат белән балалар шөгыйльләр вакытында таныша. Әмма кошлар белән танышу процессын шөгыйльләргә генә бәйләргә ярамый. Аларны көн дэвамында күзәтү теләген уяту зарур, чөнки күзәтү балаларның тереклек ияләре белән кызыксынуын арттыра. Күзәтү цикллари балаларда күзәтүчәнлекне, табигать белән кызыксыну тойгысын үстерә, кошлар һәм аларның яшәү тирәлегә белән бәйләнеше турында белемнәр формалаштыра.

Якын-тирәдәге табигатькә чыгу балалар өчен файдалы һәм кызыклы. Өлкәннәр балалар белән бер анык максат куеп, берәз йөрөп керә ала. Урамда йөрөп кергән вакытны эчтәлекле танып-белү әңгәмәсе, педагогның аерым бер темага чыгышы, мультимедиа презентациясе белән тулыландырырга кирәк. Презентацияләр көндәлек тормышта күрөп булмый торган ситуацияләрне (кош баласының йомыркадан чыгуы, кошларның куе ылыслы урманнарда тереклек итүе һ.б.) модельләштерергә юл ача. Мультимедиа презентацияләренә тагын бер өстенлегә - кошлар тавышын тыңлау. Кошлар тавышы яздырылган аудиофайллар куллану көндәлек тормышта ишетеп булмый торган кошларның тавышларын ишетергә мөмкинлек бирә.

Педагогның кош турында сөйләве балаларга материалны аңлаешлы формада житкерү, күзәтелә торган объект турында анык күзаллаулар формалаштыру, балаларга билгеле булмаган яңа фактлар турында хәбәр итү чарасы булып тора. Әңгәмәдә иң мөһиме - баланы акрынлап яңа белемнәр алуға китерә торган сорауларның жентекләп уйланылган системасы.

Балалар әдәбияты педагогга сабийларның аң-зиһенен баатырга, аларны әйләнә-тирә дөньяга тирәнтенрәк карый белә өйрәтергә, хис-кичерешләренә нәтижәләрәк тәәсир итәргә булышчак. Балаларга уку өчен китап сайлау мәсьәләсенә аерым таләпләр куела. Иң элек, «КУАНЫЧ» төбәк программасы тәкъдим иткән әдәбиятны кулланырга кирәк. Табигать белеме әдәбиятын барлык яшь төркемнәрендә куллану файдалы. Һәр яшь төркеме өчен дә уртак таләп – уку процессын турыдан-туры табигатьне күзәтү белән яраштырып алып бару. Шул чагында тышкы күзаллау мәгълүматны аңлау стадиясенә күчәчәк.

Табигать белән бәйлә уңай хис-кичерешләрне үстерүдә дидактик һәм хәрәкәтчән уеннар ярдәм итә. Дидактик уеннарны ял вакытында, шөгыйльләрдә һәм урамга чыккан вакытларда куллану максатка ярашлы. Лото, домино тибындагы уеннар, кискәләнгән һәм парлы рәсемнәр («Зоологик лото», «Ботаник лото», «Дүрт ел фасылы», «Домино» һ.б.) дәрестән буш вакытта куллану яхшырак. Балаларга мондый карточкалы өстәл уеннар ошый, чөнки аларда катнашу, алган белемнәренә таянып, жиңу яуларга мөмкинлек бирә.

Хәрәкәтчән уеннарны музыка белән бергә уздыру яхшырак. Алар кошларның гадәтләренә һәм яшәү рәвешенә охшарга тырышу белән бәйлә. Бу уеннарны физкультура шөгыйльләрендә яки саф һавага чыккан вакытта уйнау кулайрак.

Табигать белеменә карган китаплар уку, мультимедиа презентациясе белән танышу, күзәтү, уйнау балага кошлар турында эмоциональ тәәсирләр алырга, аларның төрле яшәү рәвешләре турында күзаллаулар булдырырга, кошларны карау-тәрбияләү турында мәгълүмат алырга юл ача.

Белем бирү эшчәнлеген оештырганда, мәктәпкәчә белем бирү оешмасы мөгаллиме кечкенәләр төркемендә балаларның кызыксынуын, өйрәнелә торган объектның ачык

билгеләрен һәм үзлекләрен карау, ишетү-тыңлау теләгенә даими дәрәжәдә тоту кирәклеген исәпкә алырга тиеш. Уртанчылар төркемендә балаларның сабыйларча кызыксынучанлыгы, ә өлкән төркемдә – танып-белү омтылышы күзәтелә, баланың танып белү эшчәнлегенә үсеш ала, шул ук вакытта ул фаразлар, эвристик фикерләр әйтергә өйрәнә. Белем бирү эшчәнлегенә күзәтүнең концентрацияләнгән формасы буларак алып барылырга тиеш. Алдан планлаштырылган нәтижәгә проектлау технологиясен, проблеманы жентекләп тикшерү аша дидактик максатка ирешү ысулы буларак, аны туган як кошлары тавышларының аудиоязмаларын тыңлау, традицион булмаган методларны (экологик лабилизация, табигать объектларын сәнгати репрезентацияләү, экологик эмпатия, экологик идентификация, экологик кайгырту) куллану юлы белән аңлы рәвештә файдаланганда ирешеп була. Проектлау технологиясен куллану процессы уку-укыту методларын һәм чараларын берләштерергә, мәктәпкәчә белем бирүнең эчтәлеген структуралаштырырга, укыту процессына төзәтмәләр кертергә мөмкинлек бирә.

Иң кызыксынучан балалар өчен мәгълүмат, төсле фотосурәتلәр, кош тавышларының аудиоязмалары, табышмаклар, әсәрләрендә кошларга мөдхия жырлаучы татар шагыйрьләренә шигырьләре белемнәренә гомумиләштерү этабында кирәк булачак.

Шул рәвешле, мәктәпкәчә белем бирүне тәмамлау этабында бала туган якның иң төп кошлары, аларның тышкы билгеләре, яшәү үзенчәлекләре, яшәү урыннары, туклану, төрле чорларда яшәү рәвешенә турында белемнәргә ия булачак. Бала аңында дөньяның беренчел экологик картинасы барлыкка килчәк, бу исә аның дәрәжәсә гамәлләр кылуына, ә алынган белемнәр аның табигый фәннәр өлкәсендә беренче сыйныф программасын үзләштерүенә ярдәм итәчәк.

Педагогка ярдәм йөзеннән кулланмада туган якның иң билгеле кышлаучы һәм күчмә кошлары турында мәгълүмат бирелде. Кошлар алфавит тәртибендә бирелгән.

КЫШЛАУЧЫ КОШЛАР

АЛА КАРГА (ВОРОНА)

Ала карга – хэйлэкэр, житез һәм тапкыр кош. Ул кеше белән янәшә яшәргә жайлашкан, аның гадәтләрен һәм холкын яхшы өйрәнгән, хәтта кеше эшчәнлегенән үзенә файда алырга өйрәнгән.

Бу зур кош ачык төсә белән аерылып тормый. Карганың башы, томшыгы, бугазы, канатлары, койрыгы һәм аяклары кара, ә калган урыннары соры.

Яз житү белән, күп кенә каргалар юлга жына башлый. Алар шәһәрдән эрәмәлекләргә һәм урманнарға очып китәләр һәм анда агач башларында, куе куаклыкларда зур оя коралар, аларның эчке ягына мамык, коры үлән һәм каурыйлар жәяләр.

Зәңгәрсү һәм яшыкелт төстәге, бөрчекле йомыркаларны ана кош утырып чыгара. Ә ата кош аны ашата. Ике атнадан соң йомыркадан бик комсыз кечкенә карга балалары чыга. Ата-аналар аларны тырышып ашата, ә аннары очарга һәм азык табарга өйрәтә.

Ала каргалар каркылдап кына калмыйлар, алар, мәсәлән, эт өргән, кеше көлгән тавышны охшатып кычкыра беләләр, ә өйрәтелгән кошлар хәтта аерым сүзләр дә әйтәләр.

Ала каргалар этләргә үртәргә яраталар. Әйттик, эт оясыннан ерак түгел агачка кош утыра да: "һау! һау! һау!" – дип өргән тавыш чыгара. Эт котыра-котыра өрә башлый, ә карга шунна канәгать кала.

Күп кенә ала каргалар бик теләп күңел ача белә: кечкенә балалар кебек, боз тауларыннан, шома гөмбәзләрдән шуалар.

Ала каргаларны куркыту өчен, аларның куркыныч вакытта кычкырган тавышын яздыралар. Һәм шул язманы кушалар. Ала каргалар куркыныч сигналын ишетү белән очып китәләр.

Мәкальләр

Ала карга — азанчы, кара карга — казанчы.

Ала карга алдан кычкырып харап итә, калжасын төлке алып китә.

Ала карга гына ата-анасына ошый.

Ала карга көз көнә бер авыл жир очып бара икән дә, «ерак киттем бугай» дип, кире әйләнеп кайта, ди.

Ала каргада аласың булсын, курыкма.

Ала каргада аласың булсын, кыш кайтмаса, яз кайтыр.

Шигырьләр

Карга

Барча кошның да үзенчә сайравы бар, шигъре бар.

Карга, мескен, жырлый белми, кычкыра тик: «кар» да «кар»!

Габдулла Тукай

Ала карга коена

...Агарды кара болыт,
Таралды күбек булып.
Якты кояш күренде,
Уйнап тамчыга кунды.

Шул вакыт ала карга,
Очып килде дә суга,
Арлы-бирле карады,
Мине дә күреп калды.

Кереп яңгыр суына,
Ала карга коена.
Су чәчрәтеп үзенә,
Шап-шап канатын суга.

Ә мин карыйм тын калып,
Таш булып торам катып.
Ала каргада күзем,
Бетеп калды шул сүзем.

Ә ул шап-шап юына,
Чумып йөзмәкче була.
Курыкмый ала карга,
Карга булганга әллә.

Озак кына коенды,
Яңгырның суы бетте.
Үләнгә чыкты карга,
Юеш канатын кага.

Үзен үзе селкетеп,
Калган суны саркытып.
Карга өстен киптерде,
Ояга очып китте.

Әллә күкәй салырга,
Әллә салган күкәйгә
Басырга утырырга,
Юынды ала карга.

Лилия Ф. Гиматдинова-Хисамова

КҮГЭРЧЕН (ГОЛУБЬ)

Кыска муенлы, тыгыз тәнле, урман һәм паркларда, чормаларда һәм аулак урыннарда парлап яши торган кош. Гадәттә, көтү-көтү булып тереклек итэләр. Полюслардан кала, күгәрченнәэрне бар жирдә дә очратырға мөмкин. Бик күп төрләрә һәм бик күп төслеләрә була. Безнең якларда иң киң таралганы – сорғылт, күк яки ак төстәге күгәрчен.

Күгәрченнәр – кешеләргә беренчеләрдән булып ияләшкән кошлар. Юлны тиз табарга сәләтле күгәрченнәр, почта һәм телеграф булмаган заманнарда, хәбәр ташып, кешеләргә зур файда китергәннәр. Андыйларны «почта күгәрченләре» дип атыйлар. Ашыгыч хәбәрләрне тиз арада илтөп житкерөп, бигрәк тә сугыш вакытларында зур ярдәм иткәннәр. Бүгенге көндә дә төрле максатлардан берәр нинди мөһим язү, әйбер жибәрү өчен күгәрченнәрдән файдаланучылар бар.

Ата күгәрчен белән ана күгәрчен бер-бересенә бик игътибарлы, тугрыклыклы булганлыктан, аларның матур мөнәсәбәләре шигырьләрдә сөйләнә, жырларда жырлана. Бер-берсен кадерләп-хөрмәтләп яшәгән парларга да «күгәрченнәрдәй пар килгән», «күгәрченнәр кебек гөрләшөп яшиләр» диләр. Бик күп халыклар өчен күгәрченнәр – мэхәббәт, бәхет һәм тынычлык символы.

Табышмаклар

Гөрли-гөрли жырлый ул,
Кызыл читек кия ул.
Күлмәкләрә күгелжем,
Татулыкны сөя ул.

Шигырьләр

Күгәрчен

Бер кошка кызыгамын –
Тәпие кызыл аның.
Атлаган саен баш ия –
Гадәте кызык аның.
Гөлдөр-гү, гөлдөр-гү,
Бигрәк чибәр, кемдер бу?
Ак та була күгәрчен,
Күк тә була күгәрчен.
Уйный кояш нурларында –
Күктә була күгәрчен.
Гөлдөр-гү, гөлдөр-гү,
Бигрәк чибәр, кемдер бу?

Күк күгәрчен, күк була,
Төскә һава күк була.
Шуна күрә, күрәсең,
Аның аты – күгәрчен.
Гөлдөр-гү, гөлдөр-гү,
Бигрәк житез, өлгер бу.
Күгәрчен, гөрлә, гөрлә!
Өй түбәсендә – түрдә.
Күгәрчен тыныч көн күрә
Кешеләр белән бергә.
Гөлдөр-гү, гөлдөр-гү,
Гөрли торган көндөр бу.
Нури Арсланов

КЫЗЫЛТҮШ (ЗЯБЛИК)

Кызылтүш күбесенчә урманда, паркларда яши торган киң таралган сайрар кош. Ата кош матурлыгы белән игътибарны жәлеп итә: түше һәм башының ян-яклары коңгырт-кызыл, башы күгелжем-соры канатларында ачык беленеп торган ак сызыклар бар, ә ана кош гап-гади сорғылт-көрән төстә. Яз көне ата кызылтүшләр – алданрак, ана кошлар соңрак кайта.

Сайрауларының өч өлештән торуына игътибар итәргә мөмкин. Ул 2-3 секунд дәвам итә дә тына, аннары яңадан башлана. Песнәк тавышына охшаган «пин-пин-пин» дигән авазлары шәрә агач башларыннан еракларга яңырый.

Кызылтүшләр ояларын агачка ясый һәм аны мүк, лишайниклар, агач кайрылары белән читтән бөтенләй күренмәслек итеп бик оста яшерәләр.

Табышмаклар

Башка кошлар арасыннан
Бик тиз танып аласың.
Башы – сары, түше – кызыл,
Сокланып таң каласың.

Шигырьләр

Кызылтүшләр

Кызылтүшләр чут-чут сайрый,
Яңгыратып уранны.
Шунда берсе күреп алды
Минем карап торанны.

«Без көньякка китәбез!» – дип
Юаналармы әллә?
Кызылтүшләр очып китте –
Оялалармы әллә?...

Белеп торам: оялдылар,
Хэтта мин дә оялам.
Кызыл түшләренә карап,
Моңаеп карап калдым.

Ленар Шәех

ПЕСНӘК (СИНИЦА)

Кара башлы, сары гәүдәле, конус формасындагы очлы томшыклы, озын койрыклы урман кошы. Ачык аерылып тора торган билгеләре буенча әлеге кошларны балалар бик жиңел таный. Чынлап та, киң кара галстук киеп куйган диярсең – сап-сары түше буйлап кара буй сызык төшә; битенә ай кунгандай, яңакларында томшык яныннан, күз асларыннан башланып, баш артына кадәр житкән һәм муенга кадәр төшеп торгант ярымай формасындагы зур гына ап-ак таплары бар.

Песнәк агач куышларында, ояларда яши. Кайры ярыкларында кышлый торган бөжәкләр белән туклана. Бер пар песнәк кыш буенда 40 төп жимеш агачын корткычлардан чистарта, миллионнарча бөжәкләрне юк итә.

Песнәк кышын кеше яшәгән жиргә якынарак күченеп килә, жимлекләргә ярмалар белән сыйлана. Көнбагыш, кабак орлыгы, чикләвек, ит кисәген саеруча ярата. Жәй айларында көненә 500-600 зарарлы бөжәк ашап, хужалыкларга зур файда китерә.

Табышмаклар

Яшькелт-сары төсле ул,
Бер кечкенә кошчык ул.

Шигырьләр

Песнәк

«Бигрәк суык кышларын,
Белмим, ничек кышлармын?
Азык табу бик кыен,
Жан асрау – бар уем», –
Яныма очып килде,
Бер песнәк шулай диде.
Ачыга икән бит песнәк,
Тик утырыйк без нишләп?!

Өйдәге бер тармадан
Эти жимлек ясады.
Тары, көнбагыш салдык,
Песнәк тәмләп ашады.
Сыйлансын әйдә песнәк,
Арыгандыр жәй эшләп.
Күп кортларны юк итте,
Жимлектә безнең рәхәт.
Йолдыз Шәрапова

САЕСКАН (СОРОКА)

Аклы-каралы каурыйлы, озын койрыклы, шаркылдау, шыкырдауга охшаган өзек-өзек тавышлар чыгара торган кош.

Саескан кешелэргэ якынак урыннарны сайлай. Бакчаларда, парктарда еш очрый. Керер өчен кечкенэ генэ тишек калдырып, агач башларына зур ботаклардан шар формасындагы оялар ясай. Жылырак булсын өчен, ояның тишеге көньякка каратып калдырыла. Бала чыгарганчы, саескан берничэ оя ясап куярга мөмкин, соңуннан кайсы унайлырак шунысына урнаша. Бу ерткыч кошларны алдау өчен дә әйбәт икән.

Төрлө азыклар белән туклана, ашап бетермәгән өлешен жиргә күмеп яшереп куя һәм аны бик жайлы эзләп таба. Саескан башка кошларның ояларын туздырып, күкәйләрен алып зарар салырга да, бөжәкләрне юк итеп, хужалыктарга файда китерергә дә мөмкин. Ул бик акыллы кошлардан санала. Шунуң өстенә житез, әрсез һәм кызыксынучан да әле: берәр нәрсә күрсә, тиз генә очып килеп тикшереп карый, ошаса күтәрәп алып итә, аеруча ялтыравык әйберлэргә кызыга.

Табышмактар

Ак-карадан киенгән,
Бер минут та тик тормый.

Шигырьләр

Саескан

Шырык-шырык саескан,
Дөньяга хәбәр салган,
Имеш, карга, имансыз,
Нәни чебешне алган.
Ә үзе бу саескан
Саф түгел икән, баксаң,
Ялтыраган һәр әйберне
Оясына ташыган.

Тотыгыз, дип, каракны,
Карак кычкырып башлап,
Алдан йөрер куркудан,
Куймасыннар, дип, фашлап.
Бар әле йөрүчеләр
Саескандай шыкырдап,
Гаеп табып юк-бардан,
Тиктомалга мыгырдап.
(Нур Ахунов)

ТУКРАН (ДЯТЕЛ)

Үткен озын томшыгы белән агачның кабыгын тишеп, үзагачтагы кортларны чүпләп туклана торган урман кошы. Тукран агач куышында оялый, каты томшыгы белән агачны уеп, үзенә куыш ясый. Жәен бөжәкләр белән туенса, кышын күркәдәге орлыкларны да ашый.

Ул агач кәүсәсенә көчле тырнаклары белән ябышып, каты койрыгы белән терәлгән килеш, томшыгы белән тук-тук сугып, бөжәкне эзләп таба да озын теле белән электереп ала. Тукранның теле башыннан да озынрак һәм ул кортларны жайлы гына кайрыдан тартып алырга мөмкинлек бирә. Көнөнә 900 гә кадәр бөжәк ашап, корткычларны юкка чыгара торган тукранны «урман докторы» дип тә атыйлар.

Тукраннар жиргә төшми диярлек, аерым-аерым яшиләр. Тукулдаган тавышларыннан бер-берсен танылар, тирә-якта ят тукран тукулдый башласа, шунда ук сизеп алалар.

Зур чуар тукраннар бер секунд эчендә 20 тапкыр тукулдатып өлгерә. Алар моны шундый тиз эшлиләр ки, без хәтта аларның баш хәрәкәтләрен дә күзәтеп өлгерә алмас идек.

Табышмаклар

Агач башта тукулдык,
Тукый-тукый тук булдык.

Шигырьләр

Тукран сые

Тукран тукый – нарат чукый.
Тамак туйгач, тукып туктый.
Сиздерә бит инде сусын,
Ничек жайлар икән бусын?
Юк, жиргә дә төшмәде ул,
Кар суын да эчмәде ул.
Тукый-тукый каен тиште
Һәм ширбәтле суын эчте.
Каян белгән, каян күргән,
Өйрәнгән ул аны кемнән?

Шәүкәт Галиев

Урман докторы

Тукран һәр агачны
Тук-тук-тук сугып карый,
Көчле һәм очлы борыны
Шундый зур эшкә ярый.

Агач кимергән кортларны
Эзләп, чукып бетерә.
Урман докторы булып, ул
Бик күп файда китерә.

Мәрзия Фәйзуллина

ҮРМЭЛӘЧ (ПОПОЛЗЕНЬ)

Үрмәләч кошлар семьялыгыннан кыска койрыклы, туры һәм очлы озын томшыклы, агач буйлап бик яхшы үрмәли торган кечкенә кош. Урманда, парктарда яши. Ул кайры астындагы бөжәкләр, орлык, чикләвек белән туклана.

Россиядә чыпчык зурлыгындагы кыска койрыклы төрә – гади үрмәләч кин таралган. Гәүдәсенә өскә өлешә, гадәттә, соры яки күксел, түшә – ак. Яшәү тирәлегенә карап, түшләренә төсә башка төрләр дә булырга мөмкин. Гади үрмәләчнә бик җайлы танып була, ул маска кигән кебек: күзләре аша томшыгыннан алып башының артына кадәр кара сызык сузылган.

Туктамыйча, бер километрга кадәр юлны очып үтә ала. Сайрар кошлардан саналмаса да, тавышы бик көчле һәм матур, «тци-ит» кебек сыманрак үзенчәлекле сызгыруы бар, азык эзләгәндә, «тью-тью», «твит-твит» кебек авазлар чыгара.

Үрмәләч бик торыш һәм эшчән. Ул башка кошлардан запас җыя белүе белән аерылып тора. Салкын вакытларда ашар өчен, үзе яши торган агачның тишекләренә, ярыкларына, оя ролен үтәгән куышлыгына яисә аның аерым яшерен почмакларына алдан ук запас азык яшереп куя. Саклау урыны җитәрлек зур булган очракта, үрмәләчнәң кышка дип җыйган запасы 1,5 кг кадәр җитәргә мөмкин.

Табышмактар

Урманыбызда бер кош бар –
Кап-кара маска кигән
Кышкыга да запас җыйган –
Бигрәк тырыш икән.

ЧЫПЧЫК (ВОРОБЕЙ)

Күбесенчә урман-кырларда һәм авыл-шәһәрләрдә торак янында тереклек итә торган көрән-соры төстөгә кечкенә кош.

Чыпчыклар төрле шартларда яшәргә җайлашкан. Оялары да төрле жирдә булырга мөмкин, гадәттә, өй кыегына, ташландык сыерчык оясына, агач куышына урнашалар. Ул безнең якларда бер җәй эчендә өч тапкыр бала чыгара. Һавада унбиш минуттан да озаграк оча алмый, ана туктап ял итәргә, хәл алырга кирәк.

Бу әрсез, җитез кошлар җир шарының төрле почмакларына таралган. Көтү-көтү булып яшиләр, зарарлы бөҗәкләрне юк итеп файда китерәләр. Рәхмәт йөзеннән төрле илләрдә, шәһәрләрдә чыпчыкларга һәйкәлләр дә куелган. Аларның иң беренчесе – Американың Бостон шәһәрәндәгә һәйкәл. Юкка гына түгел, бакчаларга, хужалыкларга бик зур зыян салган зарарлы кортларны юк итеп, чыпчыклар Америка халкын ачылыктан коткарып калган.

Табышмаклар

Урмый, чәчми –
Ил өстендә көн итә.

Шигырьләр

Чыпчык
Тәрәз каршына
Килгән бер чыпчык.
Миңа кычкыра:
– Чык әле, – ди, – чык.

Алдый ул, беләм,
Гел шулай итә.
Йөгереп чыксам,
Оча да китә.
(Фәнис Яруллин)

Чыпчыгым

Бар минем
Кошчыгым –
Кечкенә чыпчыгым.
Беркөнне
Салкыннан
Жиргә ул егылган.
Ә аны
Мин күрдем,
Бүлмәгә
Китердем.
Терелткәч
Жылытып,
Уйнадым
Очыртып.
Мин аны
Яратам –
Иркәләп
Ашатам.
Ә тиздән

Кыш бетәр,
Чәчәкле
Яз житәр.
Без тышка
Чыгарбыз,
Бергәләп
Уйнарбыз.
(Өнәс Кари)

Тәрәзәне кем чиртә

— Тәрәзәне кем чиртә:
Чык-чык! Чык-чык!
— Мин килдем шулай иртә,
— Чыпчык, чыпчык.
Бик тә ашыйсым килә.
Чик-чик! Чик-чик!
Йөгереп янына килдем,
Яраткан жимен бирдем.
— Үпкәләмә, дускаем,
Гафу ит, яме! — дидем.
(Резеда Вәлиева)

ЯБАЛАК (СОВА)

Зур күзле, ыргаксыман томшыклы, кабарып торган йомшак каурыйлы, йомры башлы төнгө ерткыч кош. Күз тирәсендәге йоннары диск сман аерылып тора. Ябалак ухылдаган, сызгырган, шаркылдап көлгән тавышлар чыгара. Бик әйбәт ишетә, төнлә тавышсыз очарга сәләтле.

Ябалак күзләре белән төрле якларга карый алмый, алдындагыны гына күрә. Тирә-ягын күрер өчен, аңа башын борып карарга туры килә. Әмма бу ябалакларга беринди дә кыенлык тудырмый, чөнки муеннары бик хәрәкәтчән һәм башлары 270 градуска кадәр борыла ала. Тиз-тиз генә борылып, бөтен нәрсәне күзәтеп торалар, хәтта артларында нәрсә бар икәннән дә күрә алалар.

Ябалаклар үзләре оя кормый, кыяларга, агач куышларына яисә башка ерткыч кошларның ояларына урнашалар. Парлап яшиләр, бер сайлаган пары белән бик озак еллар, хәтта гомер буге бергә булырга мөмкиннәр.

Табышмаклар

Йә шаркылдап көлә икән,
Йә ухылдап куя ул.
Тычканнарга көн күрсәтми,
Бигрәк өлгер, чая шул!

Шигырьләр

Ябалак

Ябалак ауга чыга
Төн пәрдәсе ятуга.
Агач башына кача
Сызылып таң атуга.
(Ленар Шәех)

КҮЧМӘ КОШЛАР

АККОШ (ЛЕБЕДЬ)

Нәфис озын муенлы, төче сулыкларда парлы булып яши торган, казга охшаган зур кош. Аккош бик сизгер һәм сак кош, оясын да кеше керә алмаслык аулак урыннарда – камышлар арасында ясый. Коры жирдә йөрергә яратмый, күбесенче йөзеп хәрәкәт итә. Суда тавыш чыгармыйча йөзә ала.

Ана аккош, гадәттә, 4-8 йомырка сала һәм 35 көннән нәни аккошлар күренә башлый. Аккош бәбкәсе эти-эниләре кебек ак түгел, ә сары төстә була һәм аның мамык-каурийлары ике елдан соң гына ак төскә керә. Аккош гаиләләре бик дус: үсеп житкәннән соң да, бала кошлар эткә-әнкә аккош тирәсендә йөзеп йөрергә мөмкин.

Аккош Европадагы иң зур су кошы санала. Бик күп халыклар өчен матурлык, сафлык, горурлык, нәфислек символы булып тора. Гадәти тирәлектә 25-28 ел яшәргә мөмкин, әмма аккошларның саны кими бара, аларның күп төрләре Кызыл китапка кертелгән.

Билгеле булганча, аккошлар парлап яши һәм бер тапкыр сайлаган парына гомер бие тугры кала. Халык телендә бер-берсен сөйгән кешеләрне пар аккошларга тиңлиләр.

Табышмаклар

Күлләребезнең яме ул –
Нәфис кенә матур кош.
Исемдә «ак» сүзе бар,
Беләсезме бит, ул – ... (аккош).

Ул сайрамый да,
Тик йөзә бирә.
Шулчак күңелгә
Нәфислек керә.

Шигырьләр

Язгы балкыш
Язын күлләрдә
Искиткеч балкыш.
Жылы яклардан
Кайткан бит аккош.

Көчле булса да,
Мохтаж яклауга.
Их, аккошларны
Ничек сакларга?!
Айдар Жамалиев

АКЧАРЛАК (ЧАЙКА)

Озын канатлы һәм озын ыргаксыман томшыклы ак яки соры төстәге кош. Балык белән туклана, бик әйбәт йөзә. Маневрлар ясап озаклап очарга ярата.

Төрле сулыктар тирәсендә тереклек итүче акчарлактар бөтен Жир шарында таралган. Алар теләсә кайда һәм теләсә нинди материалдан оя корырга мөмкин. Кайбер акчарлактар дингездән ерак урыннарда да оя кора ала. Оя ясар өчен, алар төркөм-төркөм булып жыелалар, гадәттә, меңәрлөгән акчарлактардан гыйбарәт зур колонияләр булып яшиләр. Ояларында 1–4 йомырка була. Ана акчарлак ата акчарлактан берәз кечкенәрәк булуы белән генә аерылып тора.

Акчарлактарның иң кечкенә төре саналган кечкенә акчарлактарның авырлыгы нибары 100-150 г, иң зуры булган дингез акчарлакның авырлыгы 2 кг га кадәр житәргә мөмкин. Акчарлактар тозлы суны да эчә ала, чөнки күз өстендә урнашкан махсус бизләре аларның канын артык тоздан чистарта ала икән. Алар шактый кыю һәм әрсез кошлар, үз территорияләренә аяк басканда, кешеләргә дә һөжүм итәргә мөмкиннәр.

Табышмактар

Дингез-күлләр тирәсендә
Очып йөри ул һаман.
Бертуктамый чаркылдый күк –
Тавышы бигрәк яман.

Шигырьләр

Акчарлак
Көймәбез артыннан бер кош
Ияреп очты, калмады.
Курыкмыйча якин килде,
Хәтта тотып алмалы.

Бер дә бездән калмады,
Белмим, ничек армады.
Балыкны да оста тотты,
Булмаса да кармагы.

Озак озатып барды,
Канатын кагып алды.
Күрәсен, ул шулай безгә
Ак юллар теләп калды.

Ул үзе дә ап-ак бит,
Куйган кебек акшарлап.
Елгаларның яме ул
Ак теләкле акчарлак.
Йолдыз Шәрапова

КАЗ (ГУСЬ)

Озын муенлы, озын сары томшыклы, каңгылдаган тавыш чыгара, куркыту өчен ысылдый торган ак яки соры төстөгө эре су кошы.

Каз айбэт йөри, йөгөрө, тиз оча, э менэ суга чуму, йөзү буенча үрдэк кебек үк оста түгел. Бу аңлашыла да, чөнки ул суда аккошка, үрдэккө караганда азрак була, күпчелек вакытын коры жирдә үткэрә. Үсемлекләр, үләннәр, орлыклар белән туклана.

Каз дигәч, күбебезнең күз алдына йорт казы килеп басадыр. Бу гажәп тә түгел, чөнки каз – кешеләр тарафыннан кулга ияләштерелгән иң борынгы кошларның берсе. Каз мамыгыннан мендәрләр, ястык-түшәкләр ясыйлар. Элек, каләм булмаган чорда, каз каурые белән язганнар.

Кыр казлары күбрәк сазлыкларга, күлләргә якин жирләрдә тереклек итә. Алар жылы якка, зур төркемгә оешып, бик биектән очалар. Кайбер төркемдә хэтта меңгә якин каз булырга мөмкин. Каз якинча 25-30 ел яши.

Табышмаклар

Суда юынып алды,
Өстә коры калды.

КАРА КАРГА (ГРАЧ)

Кара карга кап-кара төстө була, ялтырап тора, бары зур томшыгы өстендө генә ак сызыгы бар. Элек барлык кара каргалар да көньякка очып киткәннәр. Хәзер аларның кайберләре безнең якларда, кешеләр янында кышлый. Ул оясын агач башында ясый һәм шунда бала чыгара.

Кара карга – иң файдалы кошларның берсе. Алар май коңгызларын, аларның личинкаларын, саранчаларны, кыр тычканнарын юк итәләр.

Табышмаклар

Шигырьләр

Кара карга

Аны яз кошы диләр,
Еракта кышлый диләр.
Беренче булып кайта да
Ул куа кышны диләр.
Кара карга кар куа, -
Кара жирләр калкуга,
Сабанчы белән бергә
Төшә дә жылы жиргә
Ул атлап йөри ипләп,
Төрле кортларны чүпләп.
Уйный кояш нурлары –
Ялтырый каурыйлары.
Кояш та кала күрәп:
Кем оя салган үрәп? –
Талда кара каргаларның
Йортлары бүрек-бүрек.

И матур шушы чаклар!

Бик кадерле кунаклар –
Каргалар кайтты диеп
Гөр килә ерганаклар.
Нури Арсланов

Кара эфәнде

Кап-кара ялтыравык каурый. –
Кыр тычканы, саранча,
Ул якынлашкач, калмый.
Томшыгында бар бер ак сызык,
Өп-өр-яңа френч кигән,
Атлап йөреше кызык.
«Әфәнде» чакырганга, яз да ашыга.
Исемен кем дә белә,
Бу – кара карга!
Айдар Жамалиев

КАРЛЫГАЧ (ЛАСТОЧКА)

Аксыл түшле, икегә аерылып торган озын койрыклы, бик житез оча торган кош. Карлыгачлар ояларын – өй кыекларында, көрниз асларында, э яр карлыгачлары биек текә ярларда ясый. Теләсә нинди корылмада гажәеп оя кора алуы белән ул башка кошлардан аерылып тора. Балчык ташып, аны селәгәе белән йомшартып һәм сылап, нык итеп ясаган оясына карлыгач берничә ел рәттән ояларга мөмкин.

Карлыгачлар күбесенчә һавада булалар, жиргә бик сирәк төшәләр, хәтта суны да очып барган килеш кенә эчеп алырга, балаларын да очып барган килеш ашатырга мөмкиннәр. «Карлыгачлар югары очса – көн яхшыра, түбән очса – начарлана» дигән сынамыш та бар. Чынлап та, яңгыр явар алдыннан бөжәкләр түбәннәрәк очканлыктан, көннәр буге бөжәк аулау белән мәшгуль карлыгачларга да аскарак төшәргә туры килә.

Жәй буена бер карлыгач якынча миллион бөжәк (чебен, черки, озынборын, күбәләк һ.б.) аулый ала. Язын алар иң соңгылардан булып, көннәр жылыта башлап, бөжәкләр чыккач кына кайталар.

Табышмаклар

Кулы юк – балчык ташый,
Балтасы юк – өй ясый.

Шигырьләр

Карлыгач

Күптән инде түгел безнең тәрәзәгә капкачын
Оя итте минем сөйгән карлыгачым:
Ул көн буге авызы белән балчык ташый,
Балчык белән матур итеп оя ясый.
Күп эшләде иренмичә; бара-бара
Чыгарды ул матур-матур балалар да.
Ачыксалар карлыгачның балалары,
Чебен-черки тотып кайта аналары.

Габдулла Тукай

КҮКЕ (КУКУШКА)

Күке – урман кошы. Аны башка исем белән «кәккүк» дип тә йөртәләр. Урманда булган һәр кешенең күке күкелдәвен ишеткәне бар, мөгаен.

Күкеләрнең күбесе йомыркаларын башка кошларның ояларына сала. Бары йомыркаларның төсләре генә туры килсен. Күкенең карчыганыкы кебек сырлы күкрәген күрүгә, кошлар, куркып ояларыннан очып китәләр. Күкегә шул гына кирәк тә. Ул шул арада әлеге кошның оясына йомыркасын салып та куя. Аларның чит ояга елына 25 кә кадәр йомырка салулары билгеле.

Табышмаклар

Канаты бар, оясы юк,
Ят ояда баласы тук.

Шигырьләр

Кәккүк

Якты яз житкәч,
Яшел урманнан
Кәккүк тавышы
Яңгырый һаман:
«Кәккүк! Кәккүк!
Кәккүк! Кәккүк!»
Башка кошлар күк,
Ул оя кормый,
Үстерми бала,
Жырлый да жырлай:
«Кәккүк! Кәккүк!
Кәккүк! Кәккүк!»
Ул чит ояга
Күкәйләр салган,
Эзли шуларны
Кычкырып һаман:
«Кәккүк! Кәккүк!
Кәккүк! Кәккүк!»
Әхмәт Исхак

САНДУГАЧ (СОЛОВЕЙ)

Коңгырт яки сорғылт төстөгө, чыпчыктан берез гына зуррак булган кап-кара төймө күзлө, озын койрыккы, нәфис тавышы күчмә сайрар кош.

Иң матур сайраучыларның берсе булса да, тышкы кыяфәте белән ул игътибарны жәлеп итми торган бик гади һәм гадәти кош. Аның турында «күрәнмәс кош» дип тә әйтәләр. Сандугачларны чынлап та күрөп булмый диярлек, алар бик сак. Торак йортлардан ерак булмаган парк, бакчаларда тереклек итеп, жирдә яки куе куакларда оя корсалар да, ояларына саклык белән генә, кешеләргә күрәнмәслек итеп кенә төшә алар.

Сандугач Африкада кышлый, безнең яklarга, иң соңгылардан булып, майда кайта. Аның сайравын да күбесенчә май айларында ишетергә мөмкин, чөнки бала чыгарган, үстергән вакытларда, ул жырлаудан туктап тора. Кешеләр кебек, сандугачлар да жырларга озақ өйрәнә, өченче елында гына матур итеп сайрый башлай икән. Сайравын да ата сандугачлар гына сайрый. Аларның гажәеп жырларын аеруча төнлө, таң алдынан тыңлап ләззәтләнәргә мөмкин.

Табышмаклар

Ничек кенә карасаң
Күрә алмассың аны.
Колакларны назлай бары
Чут-чут итеп сайравы.

Шигырьләр

Атказанган сандугач
Ул сандугач – дус сандугач!
Көн дә бездә кунакта.
Минем өчен жырлар жырлай
Бакчабызда – куакта.

Сайрагач ул матур итеп,
Бик күңелле миңа да.
«Атказанган сандугач» дип
Исем бирдем мин аңа.

Аның ничек сайраганын
Тыңлатыр идем сезгә.
Сез үзегез дә ышаныр
Идегез минем сүзгә.

Ләкин жырчы сандугачым
Өйдә түгел – ул эле
Жылы якка гастрольләргә
Китеп барды шул эле!
Роберт Миңнуллин

СЫЕРЧЫК (СКВОРЕЦ)

Чыпчыксыманнар отрядыннан чем-кара ялтыравык каурыйлы, очлы канатлы, очлы туры томшыклыклы күчмә сайрар кош. Сыерчык – безнең иң яраткан, көтеп алган, кара каргалардан соң иртә язда әйләнәп кайта торган кунагыбыз. Алар агач куышларында, түбә асларында уентыларда, яр карлыгачы ояларында яшиләр, аеруча йорт тирәләрендәгә кешеләр ясап элгән ояларны үз итәләр.

Сыерчык башка кошлар сайравын кабатлап та таң калдыра әле. Алар башкаруында карга, карлыгач, тургай кебек кошларның тавышларын да, бака бакылдаганын, пәси мияулаганын да ишетергә мөмкин.

Басу һәм бакчаларны корткыч бөҗәкләрдән чистартып, бик зур файда китерә. Бер сыерчык гаиләсә бер көндә якинча 350 гә якин корткычны юк итә ала. Бу гажәп тә түгел, чөнки сыерчыклар балаларына якинча һәр ике минут саен бөҗәк китереп тора икән.

Табышмаклар

Иртә язда килеп, безгә
Яз хәбәрән тарата.
Көне буге бөҗәк ташый –
Балаларын ярата.

Шигырьләр

Сыерчык
Шатлыгы сыймый эченә,
Сайрый ул сузып-сузып.
Йә әйләнә бытбылдыкка,
Йә жырлый тургай булып.

Бака булып та бакылдый,
Тартар да була ала.

Кызылтүш кебек тә сайрый,
Канатын кага-кага.

Юкка сөенми, аңа бит
Бик ошый яңа оя.
Шуны ясап биргән өчен,
Ул безгә концерт куя.
Нәҗип Мадьяров

ТОРНА (ЖУРАВЛЬ)

Озын муенлы һәм озын аяклы, торбадан чыккан кебек көчле тавышлы, матур гәүдәле саз кыш. Аның яңгыравык тавыш башка кошларныкыннан аерылып тора. Торна бик сак кош, берәр нинди куркыныч тойса, шунда ук кычкырып хәбәр бирә.

Безнең якларга кайткач, торна яңа оя ясамый, иске оясын эзләп табып, шуңа урнаша, 2-3 бала чыгара. Оя кору өчен судан бик ерак булмаган жирдә корырак урын сайлый. Жирне казып, чокыр кырыена ташлар, ботаклар тезә. Үсемле орлыклары, жиләк, балыклар белән туклана.

Торналарның ватаны – Төньяк Америка. Азия аша алар, Антарктида һәм Көнъяк Америкадан кала, башка континентларга да таралганнар.

Торналар безне гажәп матур биюләре белән дә сокландыра әле. Аларның язгы бию-уеннарын ерактан күзәтеп торуы бик кызык: борылу, иелү, очып алу чиратлашкан синхрон хәрәкәтләр чынлап та искиткеч оста биюне хәтерләтә. Хәтта кешеләр дә биюне кабатларга, өйрәнергә омтыла. Япон, кытай, корей халыкларының торна биюен хәтерләткән борынгы биюләре дә бар.

Табышмаклар

Торрыйк-торрыйк торкылдашып,
Кайтып төштеләр безгә.
Канат кагып сабуллашып
Китәләр инде көзгә.

Шигырьләр

Торналар килде
Кар сулары аккан чакта,

Тезелешеп жылы яктан
Торналар кайтты безгә,
Канатлар какты безгә.

Кычкырдылар: «Торыйк-торыйк,
Сезнең белән дуслар булыйк,
Көзгә чаклы бергә торыйк!
«Торыйк-торыйк, торыйк-торыйк!»
Гамил Афзал

ТУРГАЙ (ЖАВОРОНОК)

Тургай – басу-кырларда, болынларда, көтүлеклөрдө яши. Бер урында жилпенел тора ала торган, чыпчыктан бер аз гына зуррак сайрар кош. Беренчелөрдөн булып жылы яктарга китө һәм барысыннан да алдарак март аенда ук кайта да. Тургайлар ачык урыннарда яши, ояларын жирдә кора.

Тургай – очканда сайрый торган сирек кошларның берсе. Ул, сайраган килеш спираль буенча әйләнә-әйләнә, һаман югарырак күтәрелә, сайрап аска төшә, төшөп житкәндә генә тынып кала, тагын өскә күтәрелә, тагын сайрый. Шулай ике-өч минуттан алып ун минутка кадәр туктаусыз сайрый ала. Тургайлар яхшы жырчылар гына түгел, менә дигән булышчыларыбыз да. Кырлардагы зарарлы бөжәкләрне чүпләп тә, чүп үләннәренең орлыкларын ашап та, хужалыкка бик зур файда китерәләр.

Табышмаклар

Бер кошым бар: тынмый,
Агачка оя кормый;
Өе – жирдә,
Жыры – күктә.

Шигырьләр

Тургай

Ай-һай, тургай, биек менгәнсең,
Югарыдан безне күэмсең?
Без бит сине өзеләп сагындык,
Тавышыңнан бик тиз таныдык.
Әминә Бикчәнтәева

Ятим тургай

- Тургай, нигә моңлы син?
Нигә болай елйсың?
- Инде елап ардым мин:
Япа-ялгыз калдым мин.
- Абау, шулай укмыни?
Балаларың юкмыни?

- Аждаһадай коточкыч
Мәрхәмәтсез бер очкын
Агу сипте басуга.
Балаларым барсы да
Шундук үлеп беттеләр...
Мине ятим иттеләр.
Әле безнең кадерне
Тора-бара белерсез.
Тургайларны бервакыт
Төштә генә күрерсез...
Белмим, нинди кеше сез?
Нишлисез?!
Хәкимжәһан Халиков

ЧЕЛЭН (ЦАПЛЯ)

Зур туры томшыклы, озын нечкә муенлы, озын аяклы саз кошы. Аны елга-күлләрдә, сазлыкларда очратырга мөмкин. Челәнләр колонияләр булып яши. Антарктидадан кала барлык материкларда до очрый, жир-су хайваннары һәм сөйрәлүчеләр белән туклана.

Челән юкка гына суда бер аягында басып тормый: су салкын булганлыктан, башта бер аягын, аннары икенчесен жылыта. Бер аягында гына озак, сәгатләр бие басып торырга да мөмкин. Кыш көне, гадәттә, тозлы сулыкларда, жәй көне төче сулыкларда булуны кулай күрә. Миграция вакытында 2000 метр чамасы биеклеккә күтәрелеп, меңнәрчә километрларны очып үтә ала.

Оя кору кебек җаваплы эшне ана кошлар башкара, ә ата челәннәр аларга материал китереп тора. Шунысы кызык: ата челән белән ана челән тышкы яктан аерылмый диярлек.

Табышмаклар

Бер аягында гына
Басып тора ул гелән.
Сулыкларны бик ярата,
Исеме аның ... (челән).

ЧӘҮКӘ (ГАЛКА)

Чәүкә – шәһәр һәм авылларда очрый торган иң гадәти кош. Аларның күпчелеге кыш көне жылы якларга китми. Ояларын өй кыекларында, мич моржаларында, манара башларында, агач куышларында ясый.

Ул каргадан кечкенәрәк, төтен сыман кара-көрән төстә, көлсу-көрән башлыклы була. Апрель башында дүрт-биш бала чыгара. Аларны бөжәкләр һәм гусеницалар белән тукландыра. Көзгә кадәр чәүкәләр болыннарда, басуларда, көтүлекләрдә гаять күп бөжәкләрне юк итәләр. Ә инде көзен, бөжәкләр беткәч, бушаган иген басуларында орлык чүплиләр. Шәһәр жирендә яши торганнары, төрле калдыкларны ашап, «шәһәр санитарлары» вазифасын башкаралар.

Табышмаклар

Илэк күмер ил күчеп бара.(чәүкә көтүе)

Шигырьләр

Файдалы чәүкәләр

Апрельдә һәрчак
Тормыш жанлана
Тынлык югала:
Безнең чәүкәләр
Оялар кора,
Чыгара бала.

Бәләкәчләргә
Көл-көрән кошлар
Корт-бөжәк ташый.
«Пи-пи-пи, рәхмәт!» –

Кошчыклар тәмләп,
Яратып ашый.

Чәүкәләр, үскәч,
Гаскәрләр булып,
Кырларны яулый:
Бөжәкләр ашый.
Көзен басуда
Өрәмгә, тиккә
Бөртекләр калмый.
Айдар Жамалиев

ШӘҮЛЕГӘН (ИВОЛГА)

Гәүдәсенең озынлыгы якинча 25 см. Татарстанда иң жете төстәге кошларның берсе. Ата кошларның каурый капламы алтынсу-сары, канатлары, койрыгы һәм томшыгыннан күзенә таба үткән буй кара төстә. Ана һәм яшь кошлар сарғылт-яшел, түшләрендә ак бөрчөкләр бар. Күчмә кош. Татарстан территориясендә, гадәттә, май уртасында күренә башлыйлар. Оясын кәрзин рәвешендә кыяклы үсемлекләрнең сабагы һәм кыякларыннан, юкә кайрысыннан, киндер сүсеннән, туз һәм йоннан зур агачларның (имән, каен, нарат) ян ботакалары үсеп чыккан урыннарда, 2 дән 20 м га кадәрге биеклектә қора. 3–6 йомырка сала; ана кош утыра. Оялау чоры дәвамында ата кошлар туктаусыз сайрыйлар. Сайраулары — әкрән генә чәрелдәгән авазларга флейта тавышы килеп кушылуны хәтерләтә. Оядан чыккан балалар августка кадәр әнкә-әткә кошлар белән бергә була. Кышлау өчен сентябрьдә Африкага очып китәләр.

Корткычларны: май һәм июнь коңгызларын, бронзаклар, яфрактөргечләр, яфрагашарлар, филчөкләр, төрле гусеницаларны юк итеп, урманнарда зур файда китерәләр. Жиләк һәм жимешләре белән тукланып, урман агач һәм куакларының таралуына булышалар.

Викторина өчен сорау үрнәкләре

1. Кайсы кош ауга төнлә чыга) (*ябалак*)
2. Нинди кошны «барабанчы» диләр? (*тукран*)
3. Безнең якларда яши торган иң күп ашаучы кошның берсе? (*песнәк*)
4. Кайсы кошның балалары әниләрен белми? (*күке*)
5. Нинди кош ялтыравык әйбергә кызыга? (*саескан*)
6. Кайсы кош жылы яктан иң беренче булып кайта? (*кара карга*)
7. Дөньяда сан ягыннан иң күп таралган кошлар? (*чыпчык*)